

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก
อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก
หมู่ที่ ๒ ตำบลห้วยลึก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๑๕๐

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก
เรื่อง การประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

.....

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท.๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ซึ่งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ได้ดำเนินการจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เสนอคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก เพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ได้มีมติเห็นชอบ จากการประชุม เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ได้ให้ความเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก สมัยวิสามัญ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ไปแล้วนั้น

ดังนั้น จึงอาศัยอำนาจตามความในหมวดที่ ๕ ข้อ ๒๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๙ และฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๑ จึงอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

จึงประกาศการใช้แผนดังกล่าวให้รับทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ.๒๕๖๔

(ลงชื่อ)

(นายชิต เกิดเกษม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก

คำนำ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ซึ่งได้จัดทำขึ้นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙ ซึ่งได้รับการอนุมัติและประกาศใช้แผนเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ ไปแล้วนั้น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ได้ดำเนินการภายใต้กรอบระยะเวลาและขั้นตอน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนสำคัญในการร่วมแสดงความคิดเห็นเสนอความต้องการ การกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลห้วยลึกในระยะเวลาห้าปี โดยผ่านกระบวนการประชุมประชาคมในระดับหมู่บ้านและตำบล และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นฉบับนี้จะเป็น “ข้อมูลและเครื่องมือ” ในการบริหารการจัดการและแปลงแผนงานฯ ไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน พร้อมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนภายในระยะเวลาห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประสิทธิผลต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก
อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง /การปกครอง	๔
๓. ประชากร	๖
๔. สภาพทางสังคม	๙
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๑๐
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๑๑
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๓
๘. ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่	๑๔
๙. อื่นๆ (ถ้ามีระบุด้วย)	
 ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)	
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๖
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๖
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๔๙
 ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ	
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๕๒
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๕๓
 ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	
๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๘๖
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๘๗
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๘๘
๒. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๙๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

คำขวัญตำบลห้วยลึก

เขาเด่นเด่นโด่งดัง วัตถุประสงค์คุณธรรม
บ้านมากล้าหลากศิลป์ คนท้องถิ่นอดทน
เห็นโคจรสเลิศดี มิตรไมตรีของปวงชน
อิสสระ ฤกษ์

ประวัติตำบลห้วยลึก

เดิมตำบลห้วยลึก คือ หมู่ ๑๐ ของตำบลไร่สะท้อน ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๕ ได้ขอแยกออกมาตั้งตำบลขึ้นใหม่ โดยสภาพเดิมพื้นที่เป็นป่าและมีลำห้วยไหลผ่านซึ่งมีความลึกมาก มีน้ำไหลผ่านตลอดปี เมื่อถึงฤดูแล้งสัตว์ป่าจะลงมาหากินน้ำที่ลำห้วยนี้ เมื่อมีชาวบ้านมาอยู่อาศัยจึงตั้งชื่อเรียกว่าบ้านห้วยลึก และต่อมาทางการได้จัดตั้งขึ้นเป็นตำบล จึงใช้ชื่อว่า “ตำบลห้วยลึก”

ประวัติ อบต.ห้วยลึก

เดิมเป็นสภาตำบลห้วยลึก ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และได้รับการประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๒ มีที่ทำการตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๒ ตำบลห้วยลึก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี และเป็น อบต.ขนาดเล็ก

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

(๑) ด้านกายภาพ

๑) ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล (แผนที่ประกอบ)

ตำบลห้วยลึก อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอบ้านลาดไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ เป็นระยะทางประมาณ ๑๒ กิโลเมตร ประกอบด้วยพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๖๗.๖๒ ตารางกิโลเมตร (ประมาณ ๔๒,๒๖๒.๕ ไร่) มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลห้วยซ้อง อำเภอบ้านลาด, ตำบลท่าตะคร้อ อำเภอหนองหญ้าปล้อง
ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลท่าแลง อำเภอยาง
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลไร่สะท้อน อำเภอบ้านลาด
ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลพุทธสวรรค์ อำเภอแก่งกระจาน

มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด ๖ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๑ บ้านวัดตึก มี ๑ ชุมชน ได้แก่ บ้านวัดตึก
หมู่ที่ ๒ บ้านหนองจอก มี ๒ ชุมชน ได้แก่ บ้านหนองจอก, บ้านหนองเต่าร้าง
หมู่ที่ ๓ บ้านห้วยลึก มี ๒ ชุมชน ได้แก่ บ้านห้วยลึก, บ้านทุ่งสะพาน
หมู่ที่ ๔ บ้านหนองไถ่เถื่อน มี ๒ ชุมชน ได้แก่ บ้านหนองไถ่เถื่อน, บ้านเนินใหญ่
หมู่ที่ ๕ บ้านพุทุม มี ๓ ชุมชน ได้แก่ บ้านพุทุม, บ้านดงยาง, บ้านพุบอน
หมู่ที่ ๖ บ้านหนองจิก มี ๒ ชุมชน ได้แก่ บ้านหนองจิก, บ้านหนองสระ

๒) ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ภูเขาและที่ราบสลับที่ราบสูง โดยมีพื้นที่ภูเขาอยู่ทางทิศตะวันตกของตำบล อยู่บริเวณพื้นที่ป่าสงวนเขาเสวยราช เขาแด่น เขาคอก เขาโป่งแดง เขาพลอง เขาพุด้วง พื้นที่ที่มีความลาดเอียงจากทิศตะวันตกไปยังทิศตะวันออกซึ่งเป็นที่ยาของตำบล มีลำห้วยธรรมชาติขนาดกลาง จำนวน ๔ แห่ง ขนาดเล็ก ๖ แห่ง แต่จะมีน้ำที่สามารถกักเก็บน้ำในช่วงฤดูฝนอย่างเดียว สภาพพื้นที่บางแห่งเป็นที่ราบลุ่ม ทำให้สภาพพื้นที่มีความเหมาะสมในการทำเกษตร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำนา แต่ต้องรอน้ำฝนในการทำเกษตร การก่อตั้งบ้านเรือนมีลักษณะกระจายเป็นกลุ่มๆ สภาพอากาศฤดูร้อน ร้อนปานกลาง ฤดูหนาวไม่หนาวนัก มีถนนสายหลัก ๑ สาย คือ สายสายบ้านโพธิ์ลอย - มะขามโพรง (ข.พบ.๔๐๐๘) จากตำบลหนองกระพุผ่านตำบลห้วยลึกไปสู่ตำบลพสุพรรณ (เดิมชื่อสายบ้านลาด-พุกาม)

๓) ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพอากาศ ฤดูร้อนอากาศร้อนปานกลาง ฤดูฝนมีปริมาณฝนตกในปริมาณน้อยเนื่องจากสภาพพื้นที่อับลมฝนมีลมพัดผ่านน้อยในฤดูร้อนจึงมักประสบกับปัญหาภัยแล้งซ้ำซาก

ฤดูร้อน ช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนมิถุนายน

ฤดูฝน ช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ถึงเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว ช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนกุมภาพันธ์

๔) ลักษณะของดิน

พื้นที่ส่วนใหญ่ในตำบลเป็นดินปนทราย และดินลูกรัง ค่าPH ต่ำ คือธาตุอาหารพืชต่ำ ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรได้ไม่ดีเท่าที่ควร ประกอบกับเป็นพื้นที่ขาดแคลนน้ำในการทำเกษตร จึงทำให้เกษตรกรประสบปัญหาในการทำเกษตร มีบางพื้นที่เช่นหมู่ ๕ บ้านพุตุม กับพื้นที่ที่อยู่ใกล้แหล่งกักเก็บน้ำเท่านั้น ที่พอจะมีผลผลิตออกสู่ตลาด แต่แหล่งกักเก็บน้ำ ก็ไม่สามารถเก็บน้ำได้ตลอดทั้งปี แต่ถ้ามมีการพัฒนาปรับปรุงพื้นดินให้มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง เหมาะสมกับการปลูกข้าว และพื้นที่ในตำบลห้วยลึกถ้ามีระบบน้ำชลประทานไหลผ่าน ก็จะช่วยแก้ปัญหาของเกษตรกรได้

๕) ลักษณะของแหล่งน้ำ

ในตำบลห้วยลึกจะมีลำห้วยธรรมชาติ หลักๆ อยู่ ๔ ลำห้วย แต่ก็ไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ประโยชน์ได้ทั้งปี เนื่องจากสภาพดินเป็นดินปนทราย จึงต้องมีการขุดลอกเขื่อน ,ลำห้วย และสระน้ำ ในหลายๆพื้นที่ เพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ทำการเกษตรเพราะพื้นที่ตำบลห้วยลึกไม่มีระบบชลประทานไหลผ่าน จึงประสบกับปัญหาการขาดแคลนน้ำทั้งอุปโภค บริโภค รวมถึงการทำเกษตร ในช่วงฤดูร้อน ก็จะมีแหล่งน้ำดังนี้

อ่างเก็บน้ำ	๑๑ อ่าง	สระน้ำสาธารณะ	๓๒ ลูก
ลำห้วย	๑๗ ลำห้วย	บ่อบาดาล	๔๒ บ่อ (ใช้ได้ ๒๒ บ่อ)
บ่อบาดาลการเกษตร	๔ บ่อ		

๖) ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตตำบลห้วยลึก มีพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าสงวน ลักษณะเป็นป่าเบญจพรรณ และมีป่าไม้ไผ่ (ไผ่รวก) อยู่ทั่วไป ปัจจุบันเป็นพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม แต่มีบ้างในพื้นที่หมู่ ๕ บ้านพุตุม ที่พอมีความอุดมสมบูรณ์อยู่บ้าง และก็มีเขตป่าชุมชนอยู่ในพื้นที่หมู่ ๔ หมู่ ๕ และหมู่ ๖ ป่าไม้อยู่ในเขตหมู่ที่ ๔ คือ เขาเนินมหาด ,เขาพุด้วง ,เขาหนองโก ,เขาคอก ป่าไม้อยู่ในเขตหมู่ที่ ๕ คือ เขาพัฒนา, เขาพัฒนา ,เขาแด่นน้อย ,เขาแด่นใหญ่ ,เขาพลอง ,เขาคอเขาแดง ป่าไม้อยู่ในเขตหมู่ที่ ๖ คือ เขากะปิ ,เขาเสวยราช ,เขาน้อย

(๒) ด้านการเมือง/การปกครอง

๑) เขตการปกครอง

ฝ่ายบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ในปัจจุบันมีส่วนราชการ ๔ ส่วน คือ สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษาฯ และวัฒนธรรม ปัจจุบันมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสิ้น ๑๐ คน

ทำเนียบนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

* มกราคม ๒๕๔๕ - มกราคม ๒๕๔๗	นายสายัณห์ สุขสงค์	เป็นนายก อบต.ห้วยลึก
* ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑	นายชิต เกิดเกษม	เป็นนายก อบต.ห้วยลึก
* ๖ เมษายน ๒๕๕๑ - ๕ เมษายน ๒๕๕๕	นายสายัณห์ สุขสงค์	เป็นนายก อบต.ห้วยลึก
* ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ - ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙	นายชิต เกิดเกษม	เป็นนายก อบต.ห้วยลึก
* ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๙ - ปัจจุบัน	นายชิต เกิดเกษม	เป็นนายก อบต.ห้วยลึก

ฝ่ายบริหารประกอบด้วย

๑. นายชิต เกิดเกษม	นายก อบต.ห้วยลึก	ติดต่อ ๐๙๙-๖๒๙๖๙๔๕
๒. นายไสว ศรีเสม	รองนายก อบต.ห้วยลึก	ติดต่อ ๐๘๙-๘๐๖๓๖๒๘
๓. นายณรงค์ สุขศรี	รองนายก อบต.ห้วยลึก	ติดต่อ ๐๘๒-๒๔๕๐๐๐๑
๔. นายสงวน เกิดเกษม	เลขานุการนายก อบต.ห้วยลึก	ติดต่อ ๐๘๗-๐๑๑๙๗๗๒

ฝ่ายสภา ประกอบด้วย

๑. นายปราณี พูลสวัสดิ์	ประธานสภา อบต.ห้วยลึก (หมู่ที่ ๕)	ติดต่อ ๐๘๙-๕๐๑๐๘๑๔
๒. นายสงว แก้วแก้ว	รองประธานสภา อบต.ห้วยลึก (หมู่ที่ ๒)	ติดต่อ ๐๘๙-๕๕๖๗๕๓๙
๓. นายสง เปี่ยมปาน	สมาชิกสภา อบต.ห้วยลึก หมู่ที่ ๑	ติดต่อ ๐๘๙-๙๑๕๘๒๕๗
๔. นางเยียน อ่วมบุตร	สมาชิกสภา อบต.ห้วยลึก หมู่ที่ ๑	ติดต่อ ๐๘๕-๒๖๖๖๓๑๘
๕. นายระนอง อ่างกร	สมาชิกสภา อบต.ห้วยลึก หมู่ที่ ๒	ติดต่อ ๐๙๑-๐๕๐๙๖๘๒
๖. นายเพย กุลทัศน์	สมาชิกสภา อบต.ห้วยลึก หมู่ที่ ๓	ติดต่อ ๐๘๑-๐๐๙๑๕๑๑
๗. นายบัญชา ศรีสม	สมาชิกสภา อบต.ห้วยลึก หมู่ที่ ๓	ติดต่อ ๐๘๖-๐๘๘๖๔๓๑
๘. นายนิมิตร เกิดเกษม	สมาชิกสภา อบต.ห้วยลึก หมู่ที่ ๔	ติดต่อ ๐๖๑-๔๙๕๘๙๒๒
๙. นายวิโรจน์ รุ่งเจริญ	สมาชิกสภา อบต.ห้วยลึก หมู่ที่ ๔	ติดต่อ ๐๘๖-๗๙๖๘๖๕๒
๑๐. นายอัมพร เกิดเกษม	สมาชิกสภา อบต.ห้วยลึก หมู่ที่ ๖	ติดต่อ ๐๘๖-๑๖๒๐๕๗๙
๑๑. นางสาวนุชนาฏ นพวิจิตร	เลขาสภาฯ / ปลัดอบต.ห้วยลึก	ติดต่อ ๐๙๐-๔๓๘๔๓๓๔

ฝ่ายปกครอง ตำบลห้วยลึก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี แบ่งการปกครองเป็น ๖ หมู่บ้าน

โดยมีผู้นำหมู่บ้านดังนี้

๑. นายวรุธ คอนหงาย	กำนันตำบลห้วยลึก	ติดต่อ ๐๘๓-๓๐๙๘๑๙๔
๒. นายบุญเรือน หับน้อย	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑	ติดต่อ ๐๙๕-๗๖๑๗๕๔๔
๓. นายอ้น กุลทัศน์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๒	ติดต่อ ๐๘๙-๒๕๕๔๑๗๐
๔. นายเอ็ด เกิดเกษม	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓	ติดต่อ ๐๘๑-๙๔๔๕๗๐๕
๕. นายวินัย สุชาติ	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๔	ติดต่อ ๐๘๗-๐๖๕๒๑๑๓
๖. นายสุทิน สุขศรี	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๖	ติดต่อ ๐๕๙-๑๘๑๕๑๖๓

๒) การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ทั้งเขต มีจำนวน ๖ เขตเลือกตั้ง ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑ บ้านวัดตึก

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๒ บ้านหนองจอก

เขตเลือกตั้งที่ ๓ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๓ บ้านห้วยลึก

เขตเลือกตั้งที่ ๔ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๔ บ้านหนองไถ่เลื่อน

เขตเลือกตั้งที่ ๕ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๕ บ้านพุฒม

เขตเลือกตั้งที่ ๖ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๖ บ้านหนองจิก

(๓) ประชากร

๑) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

๑.๑) ข้อมูลประชากรย้อนหลัง

ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรปี พ.ศ. ๒๕๖๔

หมู่ที่	ชื่อ	จำนวนประชากร			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านวัดตึก	๒๐๔	๒๑๑	๔๑๕	๑๓๕
๒	บ้านหนองจอก	๒๗๘	๒๙๖	๕๗๔	๑๖๒
๓	บ้านห้วยลึก(หนองสระ)	๒๒๘	๒๖๑	๔๘๙	๑๔๓
๔	บ้านหนองไก่อเลื้อน	๓๙๘	๓๘๕	๗๘๓	๒๖๘
๕	บ้านพุตุม	๓๓๕	๓๔๓	๖๗๘	๒๔๔
๖	บ้านหนองจิก	๓๑๐	๒๗๗	๕๘๗	๑๗๗
รวม		๑,๗๕๓	๑,๗๗๓	๓,๕๒๖	๑,๑๒๙

หมายเหตุ ข้อมูลทะเบียนราษฎรจากสำนักทะเบียนอำเภอบ้านลาด ณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรปี พ.ศ. ๒๕๖๓

หมู่ที่	ชื่อ	จำนวนประชากร			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านวัดตึก	๒๐๓	๒๐๖	๔๐๙	๑๓๓
๒	บ้านหนองจอก	๒๗๙	๒๙๕	๕๗๔	๑๖๑
๓	บ้านห้วยลึก(หนองสระ)	๒๒๑	๒๕๖	๔๗๗	๑๔๒
๔	บ้านหนองไก่อเลื้อน	๓๙๒	๓๗๘	๗๗๐	๒๖๑
๕	บ้านพุตุม	๓๓๒	๓๓๖	๖๖๘	๒๓๗
๖	บ้านหนองจิก	๓๐๘	๒๗๔	๕๘๒	๑๗๔
รวม		๑,๗๓๕	๑,๗๔๕	๓,๔๘๐	๑,๑๐๘

หมายเหตุ ข้อมูลทะเบียนราษฎรจากสำนักทะเบียนอำเภอบ้านลาด ณ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรปี พ.ศ. ๒๕๖๒

หมู่ที่	ชื่อ	จำนวนประชากร			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านวัดตึก	๒๐๓	๒๐๓	๔๐๖	๑๓๓
๒	บ้านหนองจอก	๒๗๘	๒๙๒	๕๗๐	๑๖๐
๓	บ้านห้วยลึก(หนองสระ)	๒๒๑	๒๕๕	๔๗๖	๑๔๒
๔	บ้านหนองไก่อเลื้อน	๓๘๙	๓๗๖	๗๖๕	๒๖๑
๕	บ้านพุตุม	๓๓๕	๓๓๕	๖๗๐	๒๓๔
๖	บ้านหนองจิก	๓๐๔	๒๗๖	๕๘๐	๑๗๒
รวม		๑,๗๓๐	๑,๗๓๗	๓,๔๖๗	๑,๑๐๒

หมายเหตุ ข้อมูลทะเบียนราษฎรจากสำนักทะเบียนอำเภอบ้านลาด ณ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรปี พ.ศ. ๒๕๖๑

หมู่ที่	ชื่อ	จำนวนประชากร			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านวัดตึก	๒๐๓	๒๐๓	๔๐๖	๑๓๓
๒	บ้านหนองจอก	๒๘๐	๒๙๒	๕๗๐	๑๖๐
๓	บ้านห้วยลึก(หนองสระ)	๒๒๑	๒๕๕	๔๗๖	๑๔๒
๔	บ้านหนองไก่อเลื้อน	๓๘๓	๓๗๖	๗๖๕	๒๖๑
๕	บ้านพุตุม	๓๓๐	๓๓๕	๖๗๐	๒๓๔
๖	บ้านหนองจิก	๓๐๔	๒๗๖	๕๘๐	๑๗๒
รวม		๑,๗๒๑	๑,๗๓๑	๓,๔๕๒	๑,๐๘๘

หมายเหตุ ข้อมูลทะเบียนราษฎรจากสำนักทะเบียนอำเภอบ้านลาด ณ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

สรุปข้อมูลเกี่ยวกับประชากรย้อนหลัง

ปี พ.ศ.	จำนวนประชากร			ครัวเรือน
	ชาย	หญิง	รวม	
พ.ศ.๒๕๖๔	๑,๗๕๓	๑,๗๗๓	๓,๕๒๖	๑,๑๒๙
พ.ศ.๒๕๖๓	๑,๗๓๕	๑,๗๔๕	๓,๔๘๐	๑,๑๐๘
พ.ศ.๒๕๖๒	๑,๗๓๐	๑,๗๓๗	๓,๔๖๗	๑,๑๐๒
พ.ศ.๒๕๖๑	๑,๗๒๑	๑,๗๓๑	๓,๔๕๒	๑,๐๘๘

๑.๒) แนวโน้มประชากรในอนาคต

จากข้อมูลสรุปเกี่ยวกับประชากรย้อนหลัง จะเห็นได้ว่าจำนวนประชากร ทั้งชาย และหญิง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี และข้อมูลด้านครัวเรือนก็มีอัตราเพิ่มขึ้นในทุกๆ ปี เช่นกัน แต่อัตราการเพิ่มของประชากรอยู่ในหลักสิบ ก็เป็นอัตราที่เพิ่มขึ้นไม่มาก อาจจะมีสาเหตุปัจจัยหลายด้าน แต่ปัจจัยหลักที่ทำให้สถิติจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นทุกปีนั้น คือวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ที่ดี ทำให้ประชากรมีอัตราการเสียชีวิตที่น้อยลง ประกอบกับประชาชนหันมารักษาสุขภาพกันมากขึ้น ดังนั้นในอนาคตตำบลห้วยลึกก็จะมีสถิติจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นในทุกๆ ปี

๒) ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า ๑๘ ปี	๓๘๓	๓๘๔	๗๖๗
๑๘ - ๖๐ ปี	๑,๑๓๗	๑,๐๗๙	๒,๒๑๖
๖๑ ปีขึ้นไป	๒๓๓	๓๑๐	๕๔๓
รวม	๑,๗๕๓	๑,๗๗๓	๓,๕๒๖

จำนวนประชากร

จำนวนหลังคาเรือน ๑,๑๒๙ หลังคาเรือน และจำนวนประชากร ทั้งสิ้น ๓,๕๒๖ คน แยกเป็น
ชาย ๑,๗๕๓ คน หญิง ๑,๗๗๓ คน

หมู่ที่	ชื่อ	จำนวนประชากร			ครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านวัดตึก	๒๐๔	๒๑๑	๔๑๕	๑๓๕
๒	บ้านหนองจอก	๒๗๘	๒๙๖	๕๗๔	๑๖๒
๓	บ้านห้วยลึก(หนองสระ)	๒๒๘	๒๖๑	๔๘๙	๑๔๓
๔	บ้านหนองไก่อเลื้อน	๓๙๘	๓๘๕	๗๘๓	๒๖๘
๕	บ้านพุตุม	๓๓๕	๓๔๓	๖๗๘	๒๔๔
๖	บ้านหนองจิก	๓๑๐	๒๗๗	๕๘๗	๑๗๗
รวม		๑,๗๕๓	๑,๗๗๓	๓,๕๒๖	๑,๑๒๙

(๔) สภาพทางสังคม

๑) การศึกษา

ประชาชนในตำบลห้วยลึกส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และคนรุ่นใหม่ที่มีอายุต่ำกว่า ๓๐ ปี จะได้รับการศึกษาถึงขั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนระดับสูงขึ้นไปนั้นมีจำนวนน้อยสืบเนื่องมาจากสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว และชุมชน ในตำบล

* ตำบลห้วยลึก มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก จำนวน ๒ แห่ง ดังนี้

๑.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.ห้วยลึก ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ ๓ บ้านห้วยลึก

๒.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านหนองไก่อเลื้อน ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ ๔ บ้านหนองไก่อเลื้อน

* ตำบลห้วยลึก มีโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต ๒ จำนวน ๓ แห่ง ดังนี้

๑.โรงเรียนบ้านหนองจอก(อุดมธรรมบิโชน) ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ ๓ บ้านห้วยลึก

ผู้อำนวยการชื่อ นายสุเทพ ทองศรีไพล เบอร์โทร ๐๓๒-๔๙๑๙๖๑

<http://bannongchok.net> / เว็บไซต์โรงเรียน (Host สพฐ.)

๒.โรงเรียนบ้านหนองไก่อเลื้อน ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ ๔ บ้านหนองไก่อเลื้อน

ผู้อำนวยการชื่อ นางทิพานัน อินทร์เรือง เบอร์โทร ๐๘๒-๒๙๓๕๙๓๓

เว็บไซต์โรงเรียน (Host สพฐ.)

๓.โรงเรียนบ้านพุตุม ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ ๕ บ้านพุตุม

ผู้อำนวยการชื่อ นางสาวเปรมทิพย์ สะอาดเอี่ยม เบอร์โทร ๐๓๒-๘๙๘๘๓๘

<http://Bandputum.phetburit.net> / เว็บไซต์โรงเรียน (Host สพฐ.)

* ตำบลห้วยลึก มีศูนย์การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) ตั้งอยู่ในบริเวณองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ๑ แห่ง โดยมีนางสาวพิมพ์ญาดา สุขเก็น เป็นครูกศน.ประจำตำบลห้วยลึก เบอร์โทร ๐๙๖-๔๙๑๔๔๓๑๙

๒) สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนกรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ อบต.และหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ

* ตำบลห้วยลึก มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๒ แห่ง ดังนี้

๑.โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลห้วยลึก ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ ๓ บ้านห้วยลึก

ผู้อำนวยการชื่อ นางวันทนา นกแก้ว เบอร์โทร ๐๙๒-๒๘๙๓๒๙๗

๒.โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านพุตุม ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ ๕ บ้านพุตุม

ผู้อำนวยการชื่อ นายเสนห์ ศรีแจ้ เบอร์โทร ๐๖๕-๓๖๑๘๕๕๐

๓) อาชญากรรม

ตำบลห้วยลึกไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น เหตุการณ์หลักมียุทธภัยประชาชน ก็ไม่มีเพราะชุมชนอยู่กันแบบพี่น้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และทางอบต.ก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว โดยวิธีการแก้ปัญหาของอบต.ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก และของงบประมาณสนับสนุนจาก อบจ.ในการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง และการขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. และ ชรบ. หมู่บ้าน ในการสังเกตตรวจตรา และคอยสอดส่องเป็นหูเป็นตาภายในหมู่บ้านและชุมชนไม่เพื่อป้องกันเกิดเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดอันตรายภายในชุมชน

๔) ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนของอบต. จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรไร่สะทอนได้แจ้งให้กับอบต.ทราบนั้นพบว่าในเขตอบต.มีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของอบต.ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของอบต. สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ อบต.ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๕) การสังคมสงเคราะห์

อบต.ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์

ข้อมูลปัจจุบัน ณ เดือนมกราคม ๒๕๖๔

ผู้สูงอายุที่ขึ้นทะเบียน มีจำนวน ๕๓๐ คน ผู้พิการที่ขึ้นทะเบียน มีจำนวน ๗๙ คน

ผู้ป่วยเอดส์ที่ขึ้นทะเบียน มีจำนวน ๒ คน

๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด

๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ

๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง

๕. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านคนจน

(๕) ระบบบริการพื้นฐาน

๑) การคมนาคมขนส่ง

ตำบลห้วยลึกมีถนนลาดยางสายหลักจำนวน ๑ สาย คือสายบ้านโพธิ์ลอย-มะขามโพรง (ช.พบ.๔๐๐๘) ระยะทางประมาณ ๙ กม. ส่วนถนนในหมู่บ้านตำบลห้วยลึก เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และถนนลูกรัง ทุกหมู่บ้านสามารถใช้ในการคมนาคมได้ตลอดฤดูกาลหรือทั้งปี

๒) การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ อบต.จึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ อบต.ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับหมู่บ้าน

๓) การประปา

ตำบลห้วยลึกมีระบบประปาโดยแยกเป็นหมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑	ใช้ระบบประปาของ อบต.ไร่สะท้อน	
หมู่ที่ ๒	เป็นของหมู่บ้านดำเนินการเอง ๑ แห่ง	เป็นกิจการประปาของอบต. ๓ แห่ง
หมู่ที่ ๓	เป็นของหมู่บ้านดำเนินการเอง - แห่ง	เป็นกิจการประปาของอบต. ๓ แห่ง
หมู่ที่ ๔	เป็นของหมู่บ้านดำเนินการเอง - แห่ง	เป็นกิจการประปาของอบต. ๓ แห่ง
หมู่ที่ ๕	เป็นของหมู่บ้านดำเนินการเอง ๒ แห่ง	เป็นกิจการประปาของอบต. ๑ แห่ง
หมู่ที่ ๖	เป็นของหมู่บ้านดำเนินการเอง ๑ แห่ง	เป็นกิจการประปาของอบต. - แห่ง

สรุปเป็นระบบประปาที่หมู่บ้านดำเนินการเอง ๔ แห่ง และกิจการประปาที่เป็นของอบต. ๙ แห่ง สามารถให้บริการได้ครอบคลุมเกือบทุกหลังคาเรือน แต่จะมีปัญหาการขาดแคลนน้ำในการผลิตน้ำประปา เนื่องจากแหล่งกักเก็บน้ำที่ใช้ผลิตน้ำประปานั้นแห้งขอด น้ำที่ใช้ก็ไม่ค่อยสะอาด และไม่สามารถดื่มได้ ส่วนแนวทางการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในการผลิตน้ำประปา แต่ละชุมชนก็เสนอโครงการ เข้ามาให้ อบต. ดำเนินการแก้ไข การพิจารณาโครงการต่างๆ ที่สามารถดำเนินการได้นั้น อบต.ก็ได้นำบรรจุในแผนพัฒนาฯ เพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป ส่วนโครงการที่ไม่สามารถดำเนินการเองได้ก็จะของบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป

๔) โทรศัพท์

พื้นที่ในตำบลห้วยลึก ไม่มีตู้โทรศัพท์สาธารณะ เนื่องจากวิวัฒนาการของระบบสื่อสารส่วนใหญ่ในปัจจุบันจะติดต่อสื่อสารด้วยระบบโทรศัพท์มือถือ เพราะมีสัญญาณที่ครอบคลุมในทุกพื้นที่ ส่วนโทรศัพท์บ้านหรือสำนักงานจะมีน้อย เนื่องจากระบบการส่งสัญญาณไม่ถึง เนื่องจากเป็นตำบลที่อยู่ห่างไกลจากตัวเมือง

๕) ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขจำนวน ๑ แห่ง

(๖) ระบบเศรษฐกิจ

๑) การเกษตร

เนื่องจากสภาพพื้นดินไม่ค่อยสมบูรณ์ เกษตรกรส่วนใหญ่มักทำการเกษตรแบบผสมผสาน เนื่องจากเป็นพื้นที่ตำบลที่อยู่นอกเขตชลประทาน เช่นทำนา ทำไร่ ทำสวนและปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ไปพร้อมๆกัน สำหรับการทำการเกษตรนั้นส่วนใหญ่สามารถทำได้ ในช่วงฤดูฝน เพราะต้องใช้น้ำจากน้ำฝน ส่วนบางพื้นที่ขาดสระหรืออยู่ใกล้แหล่งกักเก็บน้ำก็จะสามารถทำการเกษตรได้ยาวนานกว่าผู้อื่น และนอกเหนือจากการทำการเกษตรแล้วยัง หาของป่าขาย และรับจ้าง (ช่างไม้ ช่างปูน เป็นต้น)

๒) การประมง

(ในเขต อบต.ไม่มีการประมง)

๓) การปศุสัตว์

เป็นการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ โค สุกร กระบือ จำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ ดังนี้

๑. เลี้ยงสุกร	๒๕๐ ตัว	จำนวน ๓๐ ราย
๒. เลี้ยงโค	๒,๐๐๐ ตัว	จำนวน ๕๕๐ ราย

๓. เลี้ยงไก่พื้นเมือง	๕๐,๐๐๐ ตัว	จำนวน	๒๐๐ ราย
๔. เลี้ยงไก่เนื้อ	๑,๕๐๐ ตัว	จำนวน	๓ ราย
๕. กระบือ	๑๐ ตัว	จำนวน	๓ ราย

๔) การบริการ

สถาบันการเงินชุมชน	๑	แห่ง
ปั้มน้ำมัน	๑	แห่ง
ปั้มน้ำมันหลอด	๒	แห่ง
โรงแรม	-	แห่ง
ร้านอาหาร	-	แห่ง
โรงภาพยนตร์	-	แห่ง
สถานีขนส่ง	-	แห่ง

๕) การท่องเที่ยว

ในเขตอบต.ห้วยลึก ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ชาวบ้านได้มีการอนุรักษ์ป่าไม้ที่มีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในพื้นที่ หมู่๔ หมู่๕ และหมู่๖ โดยเฉพาะ หมู่๕ บ้านพุตุม นักท่องเที่ยวสามารถเข้าเที่ยวชมธรรมชาติเชิงนิเวศนี้ได้ ซึ่งบนเขาเด่น บริเวณเขานมแอกมีลานร้อน ที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะมาเล่นเครื่องร้อนในช่วงฤดูแล้งและช่วงหน้าฝนจะมีน้ำที่ไหลออกจากช่องภูเขา ชาวบ้านเรียกว่า “น้ำตกผาน้ำหืด” อยู่บริเวณ คอเขาแดง และมีน้ำไหลผ่านตามซอกหิน ชาวบ้านเรียกว่าน้ำตกบ่อยา และน้ำตกเปาโยน ซึ่งในอนาคตอาจจะเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวประจำตำบล

๖) อุตสาหกรรม

ในเขตอบต. ไม่มีแหล่งอุตสาหกรรม

๗) การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

สถาบันการเงินชุมชน	๑	แห่ง	สถานีบริการน้ำมัน	๒	แห่ง
บริษัท	-	แห่ง	ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	-	แห่ง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	-	แห่ง	ตลาดนัด	๑	แห่ง
ร้านค้าต่างๆ	๒๕	แห่ง	โรงฆ่าสัตว์	-	แห่ง
ซูเปอร์มาเก็ต	-	แห่ง	ร้านตัดผม/เสริมสวย	๘	แห่ง
ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์	๙	แห่ง	ร้านซ่อมรถยนต์	๕	แห่ง
ร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า	๓	แห่ง	ร้านบริการ ล้าง อัด นีด	๒	แห่ง

กลุ่มอาชีพ

๑. กลุ่มเลี้ยงโคเนื้อ	๑	กลุ่ม
๒. กลุ่มชาวนา	๑	กลุ่ม
๓. กลุ่มทำขนมหวาน	๑	กลุ่ม
๔. กลุ่มกล้วยฉาบ	๑	กลุ่ม

๘) แรงงาน

๑. แรงงานในครัวเรือน โดยเฉลี่ย มี ๑ - ๒ คน

๒. แรงงานจ้าง วันละ ๓๐๐ บาท

๓. แรงงานรูปแบบบริษัท (โรงงานนอกพื้นที่)

ปริมาณแรงงาน แรงงานที่ปฏิบัติในตำบลมีประมาณ ๔๐๐ - ๖๐๐ คน ส่วนใหญ่ใช้แรงงานในการรับจ้างในการทำการเกษตร รับจ้างก่อสร้างนอกพื้นที่

(๙) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๑) การนับถือศาสนา

ชาวบ้านในตำบลห้วยลึกมีเชื้อสายไทยและนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนประชากรทั้งหมด มีวัดในตำบลจำนวน ๒ แห่ง คือ วัดหนองจอก และวัดไก่อ้อาประชาสรรค์(วัดหนองไก่อ้อา) และมีสำนักปฏิบัติธรรม ๒ แห่งคือ สำนักสงฆ์เขาพลอง และสำนักสงฆ์พุทธโคภาวนา (พุตุม) ที่เป็นศูนย์กลางทำพิธีกรรมทางศาสนา และประเพณีต่างๆของตำบลห้วยลึก

๒) ประเพณีและงานประจำปี

๒.๑) ประเพณีสลากหาบ หรือพิธีงานถวายสลากภัตต์

พระภิกษุสงฆ์ (ระดับเจ้าอาวาส) ได้รับการนิมนต์ให้จับสลากหาบ ซึ่งในสลากหาบมีเครื่องอุปโภคบริโภค และวัตถุปัจจัยจำนวนหนึ่ง ซึ่งชาวบ้านของแต่ละครัวเรือนในตำบลจัดมาถวาย สลากหาบที่พระภิกษุสงฆ์ได้จับสลากเลือกไปนั้น เชื่อว่าจะทำให้เกิดสิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัว

๒.๒) ประเพณีสงกรานต์

มีการทำบุญตักบาตร และจัดการการแข่งขันกีฬาพื้นบ้านของไทยสำหรับผู้สูงอายุ และกิจกรรมรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ เป็นต้น ซึ่งจะจัดในเดือนเมษายนเป็นประจำทุกปี

๒.๓) หนังสืงเมืองเพชร

ส่วนมากจะเล่นในงานแก้บนและงานศพ หลายคณะที่รับแสดงอยู่ทั่วไปจะเล่นในเวทีที่ปลูกเอาไ้วมีจอภาพด้านหน้า ใช้ภาพที่ฉลุจากหนังวัวตัวเมียและลงสีที่บกว่าหนังตะลุงปักซี่ได้ มีดนตรีประกอบการเชิด เริ่มด้วยการโหมโรง การประกวตครุ บอกเรื่อง ดำเนินเรื่อง ในการแสดงหนังตะลุงต้องใช้คนเชิดหนัง ๒ คน คนตีกลอง ตีฉิ่ง เป่าปี่ และคอยส่งหนังอีก ๑ คน

๓) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ตำบลห้วยลึกมีภาษาถิ่นเป็นของตนเอง เป็นภาษาเมืองเพชร จะมีสำเนียงเพี้ยนออกไปจากภาษาภาคกลางที่กรุงเทพฯ ๑ สำเนียงชาวเพชรบุรี มีลักษณะเฉพาะตัวที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ สำเนียงชาวเพชรแท้ ๆ จะอยู่ในเขตอำเภอบ้านลาด และอำเภอที่อยู่ใกล้เคียง

รูปแบบประโยคของภาษาเมืองเพชรมีลักษณะพิเศษโดยเฉพาะการปฏิเสธจะใช้คำว่า "ไม่" ตามหลังคำกริยา และเปลี่ยนระดับเสียงของคำกริยาเป็นเสียงตรี เช่น กินไม่ (ไม่กิน) เอาไม่ (ไม่เอา) มีไม่ (ไม่มี) เป็นต้น นอกจากนี้สำเนียงการออกเสียงยังมีลักษณะเฉพาะตัว เช่น คำว่า "น้ำ" จะออกเสียงสั้นตามเสียง "สระอา" ไม่นิยมออกเสียงยาวเป็น "น้ำม" เหมือนชาวกรุงเทพฯ ๑ นอกจากนี้ยังมีภาษาถิ่นบางคำที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น แมลงปอ ใช้คำว่า แมงกระทุย เมฆ ใช้คำว่า ขี้ฝน ขี้เมฆ หรือขี้ฟ้า เป็นต้น

๔) OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ๔.๑) น้ำตาลโตนด
- ๔.๒) ขนมกล้วยฉาบ
- ๔.๓) ตะกร้า / เข่ง ที่สานจากไม้ไผ่

(๘) ทรัพยากรธรรมชาติ

๑) น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบจากบ่อบาดาล ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ และยังไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้ มีทั้งระบบประปาที่เป็นกิจการของอบต. จำนวน ๑๐ แห่ง และระบบประปาหมู่บ้าน ดำเนินการเอง จำนวน ๓ แห่ง (หมู่ ๒, หมู่ ๕, หมู่ ๖)

๒) ป่าไม้

พื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลห้วยลึกอยู่ในเขตป่าสงวน ประเภทของไม้มีหลายชนิดที่ยังมีคุณภาพดีอยู่มากเช่น ไม้มะค่า ไม้ประดู่ ไม้แดง ไม้เต็งรัง ฯลฯ รวมทั้งยังมีพืชสมุนไพรที่หายากอีกมากมาย ซึ่งอยู่ในพื้นที่ ๓ หมู่บ้าน ดังนี้

มีพื้นที่ป่าอยู่ในหมู่ ๔ บ้านหนองไก่อื่อน	จำนวน	๗,๑๒๐ ไร่
มีพื้นที่ป่าอยู่ในหมู่ ๕ บ้านพุดม	จำนวน	๘,๐๙๕ ไร่
มีพื้นที่ป่าอยู่ในหมู่ ๖ บ้านหนองจิก	จำนวน	๑,๐๐๕ ไร่

และมีป่าชุมชน อยู่ในพื้นที่ หมู่ ๓, หมู่ ๔, หมู่ ๕ และหมู่ ๖ อยู่หมู่ละ ๑ แห่ง ด้วย

๓) ภูเขา

ในเขตอบต.ห้วยลึก มีทั้งเนินเขา ภูเขาสูงเล็ก ลูกใหญ่ จำนวนหลายลูก ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนของ ๓ หมู่บ้าน ดังนี้

ภูเขาอยู่ในพื้นที่หมู่ ๔ บ้านหนองไก่อื่อน คือ เขาเนินมหาด ,เขาพุด้วง ,เขาหนองโก ,เขาคอก
 ภูเขาอยู่ในพื้นที่หมู่ ๕ บ้านพุดม คือ เขาพัดนอก, เขาพัดโน ,เขาแต่น้อย ,เขาแต่นใหญ่ ,
 เขาโป่งแดง ,เขาพลอง ,เขาคอเขาแดง
 ภูเขาอยู่ในพื้นที่หมู่ ๖ บ้านหนองจิก คือ เขากะปิ ,เขาเสวยราช

๔) ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในพื้นที่ของอบต.ส่วนใหญ่ อยู่ในเขตป่าสงวน พื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ เหมาะสมในการทำนา พืชไร่ พืชผักในฤดูแล้ง ถ้ามีการปรับปรุงบำรุงดิน คุณสมบัติทางกายภาพของดิน เหมาะสมต่อการปลูกพืชไร่ พืชผัก โดยการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ เช่น ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก ใช้คลุกเคล้าไปในดิน หรือการปลูกพืชตระกูลถั่ว แล้วไถกลบลงไปในดิน เช่น ปุ๋ยพืชสด การใช้ที่ดินให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด แต่ต้องรอน้ำฝนในการทำเกษตร เพราะไม่มีระบบชลประทานไหลผ่าน ส่วนถนนมีติดต่อกันทั่วทุกหมู่บ้าน การคมนาคมสะดวก ทั้งสัญจรไปมา หรือขนส่งสินค้าออกสู่ตลาด แต่ถนนที่ได้มาตรฐานยังมีไม่ครอบคลุมทั้งตำบล เกษตรกรส่วนใหญ่มีอาชีพ ทำไร่ ทำนา หาของป่าและรับจ้าง เป็นอาชีพหลัก เกษตรกรที่ทำนา ปลูกพืชไร่และทำสวนไม้ผลหรือฤดูการเก็บเกี่ยว เช่น ถั่วเขียว แตงกวา ถั่วฝักยาว เป็นต้นนั้น ผลผลิตไม่ดีเท่าที่ควรเนื่องจากประสบกับปัญหาการขาดแคลนน้ำ ถ้ามีระบบชลประทานผ่านพื้นที่ตำบล ก็จะทำให้ผลผลิตพืชผลทางการเกษตรมีคุณภาพ และเพิ่มขึ้นความเป็นอยู่ของประชาชนในตำบลห้วยลึกก็จะดีขึ้นตามไปด้วย

๙. อื่นๆ (ถ้ามีระบุด้วย

-

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาค และเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๑.๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

๑.๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำการเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๑.๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๑.๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทนทานวัฒนธรรม และความเข้มแข็งของชุมชน

- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๑.๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๑.๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์หลักที่ คสช. ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มีดังนี้

๑. การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
๒. การพัฒนาคนสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
๓. การสร้างความเข้มแข็งทางการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
๔. การปรับปรุงโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
๕. การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม
๖. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๗. การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจ ให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในการใช้บริการอย่างแท้จริง
๘. การปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้มีความมั่นคง และยั่งยืนในอนาคต ให้ทัดเทียมอาเซียนและประชาคมโลก
๙. การป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอรัปชันอย่างยั่งยืน

ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ ตามนโยบายของ คสช.

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
๓. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
๕. รักษาประเพณีไทยอันงดงาม
๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ ห่วงดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
๗. เข้าใจการเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
๙. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๑๐. รู้จักดำรงตน อยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น ไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อมเมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี
๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา
๑๒. คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

การจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ที่สอดคล้องตามกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติ

การจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ ได้กำหนดประเด็นที่ดำเนินการ ๑๗ เรื่อง ประกอบด้วย

๑. การสร้างความปรองดองและสมานฉันท์
๒. การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
๓. การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์
๔. การป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
๕. การจัดการปัญหาที่ดินทำกิน
๖. การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ
๗. การพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ
๘. การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
๙. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๑๐. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ
๑๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๑๒. การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา
๑๓. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัย
๑๔. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
๑๕. การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๑๖. การบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย
๑๗. การป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สคช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๕ ดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

๑. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑.๑) การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๑.๒) การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๑.๓) การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๑.๔) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๑.๕) การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการ โดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต / วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่

มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบ พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒.๑) การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่น ให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุ ให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๒.๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครู ทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๒.๓) การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบาย

สาธารณสุข (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณสุขที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๒.๔) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๓. การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓.๑) การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๓.๒) การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานและเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก

(๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจ และเอกชน

(๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๓.๓) การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรสนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๓.๔) การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๑) การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปโภคสาธารณูปการระบบคมนาคมขนส่งระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๔.๒) การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๔.๓) การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๑) การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๒) การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๓) การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain)

ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๔) การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูล

ฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๖) การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๖.๑) การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๖.๒) การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๖.๓) การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔) การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ยึดโยงกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๗๗) ขณะนี้รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติขึ้นมาเพื่อยกร่างยุทธศาสตร์ชาติเบื้องต้น โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการในคณะกรรมการฯ ดังกล่าวด้วย โดยในเบื้องต้นได้กำหนดวิสัยทัศน์ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๗๗) ไว้ว่า “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนามาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงเป้าหมายอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุนิยามทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติที่กล่าวข้างต้น จึงจำเป็นจะต้องมีการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างบูรณาการ หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่กำหนดแผนและยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ ควรจะยึดกรอบการพัฒนาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังนั้น แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงนำวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ และนำยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง ๖ ด้านที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ โดยจะกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตอบสนองกับบริบทการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในช่วง ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เป็นสำคัญ

๒. การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒

๒.๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

๒.๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทั้งถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนการเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้าง

โอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๒.๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่มูลค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

รวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น ทั้งนี้ โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่รองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

๒.๔) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษ การจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างยั่งยืน

๒.๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (๑) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม (๒) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม (๓) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาความมั่นคง (๕) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคาม

ข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย (๖) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์ (๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (๘) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ (๙) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ (๑๐) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ(๑๑) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

๒.๖) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็ปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๗

๒.๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อมบารุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

๒.๘) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อบู๊ทวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆทั้งเศรษฐกิจและสังคม

ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

๒.๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษาฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (๑) การพัฒนาภาค (๒) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค (๓) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และ (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

๒.๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

๓) แผนพัฒนาภาค /แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัด

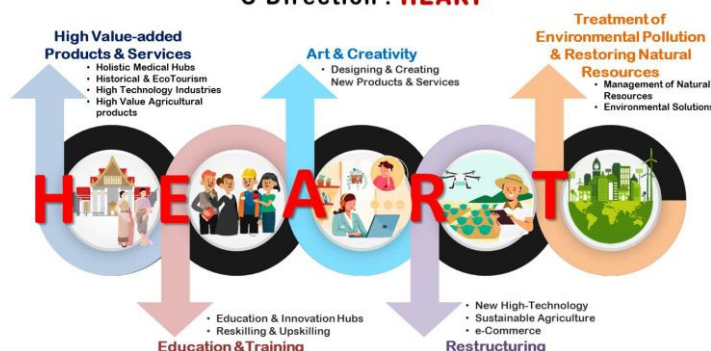
กรอบทิศทางการพัฒนาภาค

๑.บทบาทของภาค เป็นภาคที่มีบทบาทการพัฒนาที่สำคัญในการเป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตร แปรรูปและสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก โดยอุตสาหกรรมสำคัญของภาคกลางที่มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์สูงสุดของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร เครื่องดื่ม สิ่งทอ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เครื่องหนัง กระดาษ เคมีภัณฑ์ เภสัชภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่มาจากแร่โลหะ และเฟอร์นิเจอร์ นอกจากนี้ภาคกลางยังเป็นศูนย์กลางการค้าและการขนส่งของประเทศ เป็นฐานการเรียนรู้ การวิจัยและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากเป็นแหล่งที่ตั้งสถาบันทางการศึกษาและสถาบันวิจัยทั้งของภาครัฐและภาคเอกชนที่มีชื่อเสียงและคุณภาพ และเป็นศูนย์การดูแลและรักษาสุขภาพที่ได้มาตรฐาน ในระดับสากล โดยมีศูนย์การแพทย์ชั้นนำ และสถาบันการแพทย์เฉพาะทางที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก

๒.ทิศทางการพัฒนาภาค ภาคกลางถือว่าเป็นหัวใจหลักสำคัญของการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นพื้นที่ที่เชื่อมโยงกับกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ ส่งผลให้อิทธิพลของความเป็นเมืองและกิจกรรมความเจริญทางเศรษฐกิจจากกรุงเทพฯ แผ่กระจายไปยังพื้นที่โดยรอบจนเรียกได้ว่าเป็นพื้นที่เดียวกันในทุกด้าน กรุงเทพฯ และภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ เป็นศูนย์กลางการบริหารราชการ โดยเป็นที่ตั้งของกระทรวง กรม เป็นศูนย์กลางการบริการ ทั้งทางด้านการค้า การเงิน การขนส่ง และสุขภาพ รวมทั้งเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออกที่สำคัญของประเทศ โดยในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ภาคกลาง มุ่งพัฒนาเป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ที่เติบโตอย่างยั่งยืน และกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคกลาง (C Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา HEART โดยใช้ประโยชน์ศักยภาพและความพร้อมทั้งด้านโลจิสติกส์ การวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการพัฒนาเทคโนโลยีและสร้างนวัตกรรม มาช่วยสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับสินค้าและบริการ (H: High Value-added Products and Services) และให้ความสำคัญกับการพัฒนาจาก ผู้รับจ้างผลิตไปสู่การผลิตที่เป็นเจ้าของแบรนด์ที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง และสนับสนุนการให้ความรู้เพื่อพัฒนาคนให้มีทักษะหลากหลายทั้งทางด้าน “Technical Skill” โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงนวัตกรรม และความคิดเชิงสร้างสรรค์และความคิดริเริ่ม รวมถึง “Human Skill” ที่สามารถเข้าใจจิตใจและอารมณ์ของผู้อื่นได้ และพัฒนาศักยภาพแรงงานให้มีทักษะใหม่ที่จะเป็นในการทำงานและพัฒนาระดับทักษะเดิมให้ดีขึ้น (E: Education and Training) เพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งนำศักยภาพในด้านศิลปะและความคิดสร้างสรรค์ (A: Art and Creativity) มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาออกแบบสินค้าและบรรจุภัณฑ์ให้มีอัตลักษณ์ เฉพาะถิ่น งดงามและมีคุณภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ และให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการผลิต (R: Restructuring) โดยการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้เพื่อทดแทนการใช้แรงงานแบบเข้มข้น การปรับเปลี่ยนจากการทำการเกษตรที่ไม่เหมาะสมไปสู่การทำการเกษตรที่ยั่งยืน และเน้นการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ควบคู่กับการฟื้นฟู อนุรักษ์ และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (T: Treatment of Environmental Pollution and Restoring Natural Resources) เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

Central Direction 2566-2570

เป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง”
C Direction : **HEART**

๓.เป้าหมายรวม

๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคกลางขยายตัวเพิ่มขึ้น

๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคกลางลดลง

๔.แนวทางการพัฒนา

๔.๑ พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นฐานอุตสาหกรรมขั้นสูงที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) นวัตกรรม เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์มาพัฒนายกระดับกระบวนการผลิต อุตสาหกรรมและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า ตลอดจนพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของ ตลาด อาทิ อาหารเสริมสุขภาพ และเครื่องสำอาง รวมทั้งประยุกต์ใช้ศิลปะและความคิดสร้างสรรค์มาพัฒนา ออกแบบสินค้าและบรรจุภัณฑ์ให้มีอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น งดงามและมีคุณภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมทางการแพทย์ ในเขตพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับ อาทิ จังหวัดนนทบุรี นครปฐม สมุทรปราการ ปทุมธานี และสมุทรสาคร อุตสาหกรรมอาหารเพื่อสุขภาพ และ อุตสาหกรรมสมุนไพร ในเขตพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับ อาทิ จังหวัดนครปฐม ปทุมธานี สมุทรสาคร พระนครศรีอยุธยา สมุทรปราการ ราชบุรี สุพรรณบุรี และสระบุรี และอุตสาหกรรมยานยนต์แห่งอนาคต (NextGenerationAutomotive) ในเขตพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับ อาทิ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และสมุทรปราการ

(๓) สนับสนุนการพัฒนาจากผู้รับจ้างผลิตไปสู่การผลิตที่เป็นเจ้าของแบรนด์ที่ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง

(๔) สนับสนุนให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สามารถเข้าถึงแหล่งทุน เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการ ควบคู่กับการพัฒนา องค์ความรู้ให้ ผู้ประกอบการ SMEs สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่อยอดจากภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อให้สามารถพัฒนา และพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต

(๕) ส่งเสริมและพัฒนา กลุ่ม Start Up ที่มุ่งสร้างพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการใหม่

(๖) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๒ พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นแหล่งเกษตรสมัยใหม่และศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) เพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปรวมทั้งวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในพื้นที่แหล่งผลิตสำคัญของภาค เพื่อยกระดับรายได้ให้แก่เกษตรกรจะได้สร้างแรงจูงใจให้คนรุ่นใหม่หันมาสืบทอดอาชีพเกษตรกร และลดการเผาวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรที่จะสร้างปัญหาให้กับสิ่งแวดล้อม อาทิ ข้าว ในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา ชัยนาท ลพบุรี อ่างทอง ปทุมธานี สิงห์บุรี และนครปฐม อ้อย ในเขตพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ลพบุรี และสุพรรณบุรี พืชผัก ในเขตพื้นที่จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี และนครปฐม ไก่เนื้อ-โคเนื้อ ในเขตพื้นที่จังหวัดสระบุรี ลพบุรี กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และราชบุรี สุกร ในเขตพื้นที่จังหวัดราชบุรี และนครปฐม สัตว์ปีก ในเขตพื้นที่จังหวัดลพบุรี สระบุรี กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี และสัตว์น้ำ ในเขตพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม และสมุทรปราการ ผ่านการวิจัย พัฒนา และการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เข้มข้น

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการทำการเกษตรรูปแบบใหม่ โดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ ที่มีความแม่นยำสูงมาใช้ในการทำการเกษตร เพื่อพัฒนาไปสู่เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farm หรือ Intelligent Farm) ซึ่งจะช่วยให้เกิดการใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าที่สุด

(๓) ส่งเสริมการทำการเกษตรที่ยั่งยืน อาทิ การทำเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ที่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยต่อผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาคุณภาพการทำการเกษตรไปสู่มาตรฐานความปลอดภัย

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานข้อมูลด้านการผลิตและการตลาดอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการผลิตของเกษตรกร และพัฒนาตลาดค้าส่งค้าปลีกสินค้าเกษตรที่สำคัญในพื้นที่ไปสู่การเป็นศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศรองรับการเติบโตของธุรกิจ

๔.๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เข้าสู่ตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) สร้างมูลค่าการท่องเที่ยวและปรับทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการ โดยส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในเขตจังหวัดที่มีแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ อาทิ จังหวัดกาญจนบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สระบุรี สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม เชิงประวัติศาสตร์ อาทิ พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี และนครปฐม เชิงอาหารและวัฒนธรรม อาทิ พระนครศรีอยุธยา ชัยนาท ราชบุรี และเพชรบุรี เชิงกีฬา อาทิ จังหวัดสุพรรณบุรี เชิงการแพทย์และการส่งเสริมสุขภาพ อาทิ นครปฐม พระนคร ศรีอยุธยา เพชรบุรี กาญจนบุรี และสระบุรี

(๒) ส่งเสริมการจัดการการท่องเที่ยวสีเขียวเพื่อลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนบนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถบริหารจัดการดูแลเรื่องความสะอาด สุขอนามัย และความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

(๓) ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โดยใช้จุดเด่นและความคิดสร้างสรรค์ ศิลปะ วัฒนธรรม และองค์ความรู้ท้องถิ่น มาพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการ ที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่นให้มีคุณค่าตอบสนองความต้องการของตลาดที่มีความหลากหลายมากขึ้น

(๔) พัฒนาการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับ โดยเฉพาะในจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติและมีจำนวนนักท่องเที่ยวมาเที่ยวจำนวนมาก อาทิ จังหวัดกาญจนบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และพระนครศรีอยุธยา

๔.๔ พัฒนาภาคกลางเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) ยกระดับบริการทางการแพทย์แบบครบวงจร (Medical Hub) และเป็นเครือข่ายรองรับ การขยายตัวจากกรุงเทพฯ ในเขตพื้นที่นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ

(๒) ส่งเสริมการวิจัยทางการแพทย์และรักษาโรคเฉพาะทาง โดยภาคกลางมีศักยภาพและความเป็นเลิศทางการรักษาเกี่ยวกับโรคติดต่อและโรคติดเชื้อ โรคทรวงอก และโรคจิตเวช

(๓) เพิ่มประสิทธิภาพการรักษายาบาลและพัฒนาขีดความสามารถ ในการให้บริการ ทางทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพ

(๔) ส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นเมืองสมุนไพรและมีภูมิปัญญาตำรายาสมุนไพรและแพทย์แผนไทย อาทิ นครปฐม นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา เพชรบุรี กาญจนบุรี สระบุรี และชัยนาท

๔.๕ พัฒนาการผลิตกำลังคนให้มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) ยกระดับคุณภาพมาตรฐานการเรียนการสอนในทุกพื้นที่ให้มีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากลทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน โดยเฉพาะจังหวัดที่ไม่ได้ตั้งอยู่ในเขตปริมณฑลของ

กรุงเทพฯ เพื่อให้ทุกพื้นที่สามารถผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ และลดพฤติกรรมเลือกเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลโดยไม่ได้นำถึงเรื่องระยะทางในการเดินทาง ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าที่พัก รวมทั้งทำให้เกิดความแออัดในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล

(๒) พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้ทันสมัยเพื่อให้สามารถผลิตบุคลากรหรือแรงงาน ได้ตรงตามความต้องการของพื้นที่ อาทิ ยานยนต์ไฟฟ้า ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(๓) สนับสนุนเทคโนโลยีทางการศึกษาให้แก่สถานศึกษาที่อยู่ห่างไกลความเจริญและมีความขาดแคลน อาทิ จังหวัดชัยนาท และกาญจนบุรี

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างทักษะใหม่ที่เป็นจำเป็นในการทำงานให้สอดคล้องกับ ความต้องการ (ReSkill) ควบคู่กับการพัฒนาเพื่อยกระดับทักษะเดิมให้ดีขึ้นรองรับการเติบโตในอนาคต (UpSkill) เพื่อพัฒนาผลิตภาพแรงงานให้สูงขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดที่มีความต้องการแรงงานที่ทักษะฝีมือสูง อาทิ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สมุทรปราการ และปทุมธานี

๔.๖ พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก ให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) เร่งดำเนินการวางแผนพัฒนารูปแบบเมืองเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคตโดยคำนึงถึงหลักอารยสถาปัตย์ (Universal Design) เพื่อคนทุกกลุ่ม

(๒) วางแผนบริหารจัดการพื้นที่ให้เอื้อต่อการพัฒนาในอนาคต โดยคำนึงถึงความยั่งยืน ทางภูมินิเวศ ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม

(๓) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งสาธารณะทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เพื่ออำนวยความสะดวกในการคมนาคมขนส่งสินค้า โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่มุ่งเน้นการพัฒนาระบบเชื่อมต่อ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการคมนาคมขนส่ง ให้เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจบริการโลจิสติกส์ โดยเฉพาะการรวบรวมและกระจายสินค้าที่จะเติบโตควบคู่กับธุรกิจ e-Commerce

(๔) เร่งดำเนินการพัฒนาตามแผนพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา และนครปฐม

๔.๗ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติที่เป็นปัญหาสำคัญของภาค อาทิ การป้องกันและแก้ไขปัญหาหน้าท่วมในเขตลุ่มน้ำเจ้าพระยา การแก้ไขปัญหาการรุกรานน้ำเค็มในเขตจังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม และสมุทรปราการ การแก้ไขปัญหามลพิษในเขตพื้นที่เมืองและแหล่งอุตสาหกรรมของจังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี และการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลที่มีความรุนแรงในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี และสมุทรปราการ

(๒) บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบทั้งลุ่มน้ำ ในเขตลุ่มน้ำที่สำคัญของภาคกลาง อาทิ ลุ่มน้ำเจ้าพระยา ลุ่มน้ำแม่กลอง ลุ่มน้ำท่าจีน และลุ่มน้ำป่าสัก เพื่อให้มีน้ำใช้อย่างเพียงพอและเหมาะสมทั้งในด้านการใช้อุปโภคบริโภคในภาคครัวเรือน และใช้ในภาคการผลิตและบริการ

(๓) ปรับแนวทางการพัฒนาภาคการผลิตและบริการในอนาคตให้เติบโตบนคุณภาพชีวิตและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อาทิ การส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว โดยเฉพาะในเขตจังหวัดที่ไม่มีพื้นที่ป่าไม้ อาทิ อ่างทอง นนทบุรี และปทุมธานี

(๔) บริหารจัดการการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด โดยคำนึงถึงความสามารถในการฟื้นคืนทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศกลับสู่สภาพเดิม

๕ ตัวอย่างแผนงานสำคัญ

๕.๑ แผนงานพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

(๑) **สาระสำคัญ** ภาคกลางเป็นฐานการผลิตของอุตสาหกรรมส่งออกสินค้าที่สำคัญ และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่สูงให้แก่ภาค มีความพร้อมของสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่สามารถสนับสนุนการค้นคว้าวิจัย การพัฒนา ออกแบบและการทดสอบโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อยกระดับศักยภาพของกลุ่มอุตสาหกรรม หรือวิสาหกิจเริ่มต้น (Start-Up) SMEs และอุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ (New S-curve) เช่น อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub) ให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้ ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการพัฒนาเพิ่มศักยภาพเศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรม ด้วยการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ดังนั้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เติบโตอย่างยั่งยืน โดยการปรับกระบวนการผลิต การพัฒนาคุณภาพและการบริหารจัดการการผลิตด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและพลังงานสะอาด จึงมีความสำคัญและจำเป็นที่ต้องเร่งดำเนินการ

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล โครงข่ายอินเทอร์เน็ต และสิ่ง สนับสนุน	- พัฒนาการผลิตและแปรรูป	- พัฒนาแพลตฟอร์มข้อมูล ภาครัฐที่เปิดเผยมต่อสาธารณะให้ เกิดการต่อยอดนำไปใช้ประโยชน์
- ยกระดับการผลิต และทักษะฝีมือ แรงงาน	- เสริมสร้างคุณภาพและ มาตรฐาน	- ทำตลาดเชิงรุก โดยใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ส่งเสริมการนำผลงานวิจัยสู่การ ผลิตเชิงพาณิชย์	- ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรม	

๕.๒ แผนงานพัฒนาและยกระดับการเกษตรของภาคกลางสู่การเกษตรสมัยใหม่

(๑) **สาระสำคัญ** ภาคกลางเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ เช่น ข้าว อ้อย พืชผัก ปศุสัตว์ และประมง ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ทั้งทรัพยากร และสภาพภูมิประเทศจึงทำให้การผลิตสินค้าเกษตรมีความหลากหลายและโดดเด่น รวมทั้งมีสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยที่สามารถสนับสนุนการวิจัย และการพัฒนาสินค้าให้มีมูลค่าสูง จึงทำให้ภาคกลางมีศักยภาพและโอกาสในการพัฒนาไปสู่การจัดทาเกษตรสมัยใหม่ มุ่งสู่การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ ที่มีต้นทุนการผลิตต่ำ ลดการใช้สารเคมี โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาสร้างให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ และสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่ คุณค่าและเนื่องจากภาคกลาง เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งของประเทศและภูมิภาคอาเซียน จึงทำให้มีขีดความสามารถในการพัฒนาเป็นศูนย์กระจายสินค้าเกษตรของประเทศรองรับการเติบโตด้านเศรษฐกิจได้ ดังนั้น การพัฒนาภาคกลางไปสู่เกษตรสมัยใหม่ โดยนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการผลิต และการแปรรูปที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน สามารถช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้านการเกษตรของประเทศได้อย่างชัดเจน และสนับสนุนให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
- พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการผลิต เช่น คุณภาพดิน แหล่งน้ำและระบบกระจายน้ำเพื่อการเกษตร	- พัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและมีมูลค่าสูง	- พัฒนาและส่งเสริมการตลาด
- พัฒนาเกษตรกร/แรงงาน	- พัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้มีความหลากหลายตามความต้องการของผู้บริโภค	- ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าอัตลักษณ์
- ปรับปรุงกระบวนการผลิต เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้ามุ่งสู่สินค้าปลอดภัย		- พัฒนาระบบโลจิสติกส์และศูนย์กระจายสินค้า
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อปรับเปลี่ยนสู่การทำการเกษตรแบบฟาร์มอัจฉริยะ (Smart Farming)		
- จัดและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปผลผลิต เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม		

๕.๓ แผนงานพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวของภาคกลางเข้าสู่ตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ

(๑) สำคัญ ภาคกลางมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอาหาร และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ชะอ้า และหัวหิน เป็นต้น ซึ่งสามารถพัฒนาและต่อยอดในธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการเชิงสุขภาพได้ เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่เกิดขึ้นใหม่ ดังนั้น การยกระดับมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและบริการ การสร้างมูลค่าเพิ่มของการท่องเที่ยวและปรับทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการ ซึ่งยังคงรักษาเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นไว้ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนบนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการท่องเที่ยว	- เสริมสร้างคุณภาพ มาตรฐาน และคุณค่า ท่องเที่ยว สินค้า และบริการที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น	- ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ต่อนักท่องเที่ยว
- พัฒนาศักยภาพบุคลากรและสร้างเครือข่าย	- สร้างสรรค์มูลค่าเพิ่ม/เสริมนวัตกรรม	- นวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาตลาดเชิงรุก
- พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวลำหนดประเภทกลุ่มนักท่องเที่ยว		- สนับสนุนการเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวและกลุ่มธุรกิจอื่นตลอดห่วงโซ่คุณค่าการท่องเที่ยว

๕.๔ แผนงานพัฒนาภาคกลางเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

(๑) **สาระสำคัญ** ภาคกลางเป็นศูนย์กลางการดูแลและรักษาสุขภาพที่ได้มาตรฐานในระดับสากล โดยมีศูนย์การแพทย์ชั้นนำ และสถาบันการแพทย์เฉพาะทางที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก ประกอบกับกระแส การให้ความสำคัญกับการดูแลรักษาสุขภาพและการรักษาพยาบาลที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ภาคกลางมีความได้เปรียบในการเป็นศูนย์กลางการดูแลและรักษาสุขภาพที่ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติเนื่องจาก มีโรงพยาบาลที่มีชื่อเสียง มีบุคลากรทางการแพทย์ และอุปกรณ์เครื่องทางการแพทย์เพียบพร้อมทั้งการแพทย์สมัยใหม่และการแพทย์แผนไทย

(๒) ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของแผนงาน

ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุข	- เสริมสร้างคุณภาพ มาตรฐาน และคุณค่า ท่องเที่ยว สินค้า และบริการที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น	- ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ต่อนักท่องเที่ยว
- พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา วิจัยด้านสาธารณสุข	- สร้างสรรค์มูลค่าเพิ่ม/เสริมนวัตกรรม	- นวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาตลาดเชิงรุก
- พัฒนาระบบสาธารณสุขมูลฐาน	- พัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข	- สนับสนุนการเชื่อมโยงระหว่างการท่องเที่ยวและกลุ่มธุรกิจอื่นตลอดห่วงโซ่คุณค่าการท่องเที่ยว
- พัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ทุกประเภท	- ส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก	- พัฒนาภาคีเครือข่ายและพันธมิตรด้านสาธารณสุข
		- เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านสุขภาพแก่ทุกกลุ่มเป้าหมาย ทุกช่วงวัยในทุกช่องทางการสื่อสาร

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

กลุ่มภาคกลางตอนล่าง ๒ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เนื้อที่รวมประมาณ ๑๓,๘๘๑,๗๕๔ ตารางกิโลเมตร มีชายฝั่งทะเลยาว ๓๕๙ กิโลเมตร ประกอบด้วย จังหวัดสมุทรสาคร ๔๒ กิโลเมตร จังหวัดสมุทรสงคราม ๒๓ กิโลเมตร จังหวัดเพชรบุรี ๘๒ กิโลเมตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๒๑๒ กิโลเมตร และเป็นปากแม่น้ำสำคัญ ๔ สายที่ไหลลงสู่ทะเลอ่าวไทย คือแม่น้ำท่าจีน แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำเพชรบุรี และแม่น้ำปราณบุรี ด้านทิศตะวันตกในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ มีลักษณะเป็นที่ราบสูงและภูเขาสูงชัน แล้วค่อยลาดต่ำลงมาทางทิศตะวันออกเกิดเป็นสันปันน้ำส่วนหนึ่งไหลลงสู่พม่า และอีกส่วนหนึ่งไหลมาทางทิศตะวันออกเป็นต้นน้ำของแม่น้ำเพชรบุรี แม่น้ำปราณบุรี และมีแม่น้ำลำคลองหลายสายภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ จึงเหมาะแก่การทำนา ทำสวน ทำนาเกลือการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตรและอาหารปลอดภัย อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำเชิงธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า

พันธกิจ

๑. สร้างและฟื้นฟูทุนธรรมชาติและทรัพยากรน้ำ เพื่อเป็นฐานในการลงทุนทางอุตสาหกรรมเกษตรกรรม และการท่องเที่ยว
๒. เพิ่มผลผลิตด้านการเกษตร อาหาร และส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. พัฒนาสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมและอาหารให้มีคุณภาพปลอดภัย ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๔. สร้างระบบโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว พื้นที่เศรษฐกิจ และการค้าชายแดน
๕. ลดความรุนแรงปัญหาการกัดเซาะตลิ่งและชายฝั่ง
๖. การบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างและพัฒนาต้นทุนทางทรัพยากรภาคการเกษตร

โดยเน้นบริหารจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำให้คงความอุดมสมบูรณ์ และพัฒนาระบบการผลิตและการจัดการสินค้าด้านการเกษตร และการพัฒนาขีดความสามารถในการกำจัดแมลงศัตรูพืชอันเป็นปัญหาสำคัญของกลุ่มจังหวัด ตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตพืชปลอดภัยให้แก่เกษตรกร รวมถึงพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการผลิตที่เชื่อมโยงการค้าและการลงทุน ซึ่งการสร้างต้นทุนดังกล่าวจะทำให้เกิด “ฐาน” ที่จะก่อให้เกิดทั้งข้อได้เปรียบทางการแข่งขันด้านการลงทุน และเป็น “ฐาน” เพื่อการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและศักยภาพสินค้าและบริการ เพื่อการท่องเที่ยว การค้า และพื้นที่ทางเศรษฐกิจ โดยเน้นหนักการเพิ่มศักยภาพทางการค้า การท่องเที่ยวและเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจ และสร้างความสัมพันธ์ทางการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมถึงการเสริมสร้างศักยภาพแรงงานทั้งในและนอกระบบ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาตัวสินค้าและบริการ รวมถึงการเพิ่มศักยภาพและช่องทางการตลาดเพื่อเป็นฐานในการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว สินค้า บริการ และผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจังหวัดฯ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการป้องกัน การกัดเซาะชายฝั่ง ด้วยวิธีที่เหมาะสมของแต่ละพื้นที่ ได้แก่ การปักไม้ไผ่ชะลอคลื่นในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครและสมุทรสงคราม การสร้างเขื่อนกันทรายและคลื่น ในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี และการเรียงหินใหญ่กันคลื่นในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งการกัดเซาะชายฝั่งทะเลเป็นการสูญเสียดินแดน ทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพย์สินของประชาชน ราชการ และนักลงทุน ตลอดทั้งก่อให้เกิดการทลายทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จึงมีความจำเป็นจะต้องหยุดการกัดเซาะให้มีประสิทธิผล รวมทั้งการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เพื่อรักษา “ฐาน” ของการลงทุนและสร้างรายได้ในพื้นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม (innovation) และแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (creative economy) อย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการแข่งขันของอุตสาหกรรมและสร้างความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัด โดยการสร้างโอกาสในการค้าการลงทุน เช่น การสนับสนุนช่องทางการการตลาด การพัฒนาศักยภาพของสินค้าและบริการ และการสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ รวมถึงการเสริมสร้างความรู้ความสามารถในการคิดนวัตกรรมที่สร้างสรรค์อันเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนธุรกิจในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ซึ่งเป็นการสร้างฐานที่มีความพร้อมทั้งบุคลากรหรือผู้ประกอบการ และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการลงทุนต่อไป

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์จังหวัดเพชรบุรี

“เพชรบุรีเมืองต้นแบบตามศาสตร์พระราชา น่ายู่น น่ายิน น่ายั่ว สู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล อย่างยั่งยืน”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- ๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๓) จำนวนโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า ๕ แห่ง
- ๔) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม GPP เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒
- ๕) ชุมชนต้นแบบขยายผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒ แห่ง
- ๖) รายได้สร้างอาชีพทุกช่วงวัยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๐.๒
- ๗) ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี
- ๘) ปริมาณพลังงานทางเลือก / พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ๙) การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการขับเคลื่อนเมืองสร้างสรรค์ไม่น้อยกว่า ๓ ครั้ง/ปี

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

“ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบวงจร จากฐานการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว และการเกษตร สู่ความมั่นคงยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี”

๑) วัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อการสร้างโอกาสและเพิ่มรายได้ พัฒนาระบบการเกษตรสู่ระบบมาตรฐานและปลอดภัย เพิ่มมูลค่าในการผลิตให้มีคุณภาพ โดยการพัฒนาศักยภาพองค์กร/กลุ่มภาคการเกษตรและการจัดการสินค้าเกษตร
- (๒) เพื่อการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว พัฒนา/ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว
- (๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว
- (๔) การสร้างเศรษฐกิจแบบ BCG

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- (๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕
- (๒) รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- (๓) จำนวนโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า ๕ แห่ง
- (๔) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม GPP เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕

๓) แนวทางการพัฒนา

- (๑) ยกระดับการบูรณาการและพัฒนาฐานข้อมูลเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวการค้าการลงทุน
- (๒) สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๓) สนับสนุนการพัฒนาการเกษตรอัจฉริยะและเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าแบบครบวงจร
- (๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว

(๔) แผนงานและโครงการสำคัญ

- (๑) โครงการการพัฒนาภาคเกษตรสู่ความมั่นคง ยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี
- (๒) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว

“ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา”

๑) วัตถุประสงค์

- (๑) สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม ป้องกันการกระทำผิดกฎหมาย
- (๒) พัฒนาศักยภาพการแก้ไขปัญหาเสพติด ประชาชนปลอดภัยอุ่นใจและเป็นสุข
- (๓) การพัฒนาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำสู่พื้นที่ชุมชนปลอดภัย
- (๔) การปลูกฝังรักสามัคคี และเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ
- (๕) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบาง

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- (๑) ชุมชนต้นแบบขยายผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒ แห่ง
- (๒) รายได้สร้างอาชีพทุกช่วงวัยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๐.๒

๓) แนวทางการพัฒนา

- (๑) เสริมสร้างสังคมสุขภาวะอย่างมีคุณภาพ
- (๒) เสริมสร้างความมั่นคงและสงบเรียบร้อยด้วยกลไกภาคประชาสังคม
- (๓) พัฒนาการบริหารแห่งรัฐขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจไทยแลนด์ ๐.๔ และรองรับสังคมดิจิทัล
- (๔) พัฒนาการบริการรัฐลดการเหลื่อมล้ำทางสังคม เพิ่มประสิทธิภาพการกิจเชิงรุกทุกพื้นที่
- (๕) สร้างสุขภาวะที่เข้มแข็งเท่าทันการเปลี่ยนแปลง
- (๖) ส่งเสริมธรรมาภิบาลภาครัฐ
- (๗) สร้างกระบวนการมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนทุนทางสังคมด้วยศาสตร์พระราชา

๔) แผนงานและโครงการสำคัญ

- โครงการเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคมประชาชนพึ่งตนเองได้

“ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน”

๑. วัตถุประสงค์

- (๑) การพัฒนานวัตกรรมจัดการขยะชุมชนและลดมลภาวะของเมือง
- (๒) อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๓) การสร้างเครือข่ายบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

- (๑) ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี
- (๒) ปริมาณพลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๓. แนวทางการพัฒนา

- (๑) การพัฒนาและบูรณาการฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๒) อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารความเสี่ยงด้านทรัพยากรธรรมชาติ
- (๓) พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม
- (๔) ส่งเสริมการจัดการพลังงาน การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างรู้คุณค่ารองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ
- (๕) การพัฒนาเมืองน่าอยู่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. แผนงานและโครงการสำคัญ

- โครงการการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

“ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาแบบมีส่วนร่วมสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล ด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยว บนฐานทรัพยากร อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และศักยภาพของพื้นที่”

๑. วัตถุประสงค์

- (๑) สร้างการรับรู้แบบมีส่วนร่วมสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล
- (๒) พัฒนาและยกระดับทุนทางศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยว อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และศักยภาพของพื้นที่

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

- (๑) รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- (๒) การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการขับเคลื่อนเมืองสร้างสรรค์ไม่น้อยกว่า ๓ ครั้ง/ปี

๓. แนวทางการพัฒนา

- (๑) การพัฒนาเมืองด้วยต้นทุนทางทรัพยากรและศักยภาพของพื้นที่
- (๒) สร้างกลไกการมีส่วนร่วมภาคประชาสังคม เพื่อก้าวสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล

๔. แผนงานและโครงการสำคัญ

- (๑) โครงการการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดเพชรบุรี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑. งานด้านคมนาคมและการขนส่ง ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ พัฒนาระบบจราจร
๒. งานด้านสาธารณูปโภค พัฒนาระไฟฟ้า-ประปา พัฒนาแหล่งน้ำ คูคลอง และระบบชลประทาน
๓. งานด้านการผังเมือง ผังเมืองเฉพาะ และป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒

การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษาและคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

๑. งานด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจและอาชีพให้กับประชาชน
๒. งานด้านสวัสดิการสังคม (ผู้สูงอายุ/คนพิการ/ผู้ด้อยโอกาส/ผู้ป่วยเอดส์)
๓. งานด้านการศึกษา
๔. งานด้านการสาธารณสุข
๕. งานด้านส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓

การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

๑. งานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย
๒. งานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓. งานด้านแก้ไขปัญหายาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ ๔

การพัฒนาด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียง และการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. งานด้านการส่งเสริมการลงทุน
๒. งานด้านการพาณิชยกรรม
๓. งานด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง
๔. งานด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕

การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. งานด้านการป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. งานด้านการจัดการขยะในชุมชน
๓. งานด้านการส่งเสริมให้เกิดการผลิต การบริการ การบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖

การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. งานด้านการส่งเสริม เผยแพร่ และอนุรักษ์ ศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗

การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมีส่วนร่วม
ของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๑. งานด้านการพัฒนาการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร
๒. งานด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และการป้องกันการทุจริต
๓. งานด้านการปรับปรุงและพัฒนาบุคลากรในองค์กร
๔. งานด้านการปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน
๕. งานด้านการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการท้องถิ่น
๖. งานด้านการปรับปรุงและพัฒนารายได้
๗. งานด้านการส่งเสริมค่านิยม ๑๒ ประการ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก

“ขับเคลื่อนการพัฒนา สานพลังเป็นหนึ่งเดียว มุ่งมั่นน้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง สู่อนาคตอย่างมั่นคง และสมดุล”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสังคม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

๒.๓ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
 - (๑.๑) แนวทางการพัฒนา การพัฒนาและส่งเสริมสร้างการเกษตรสร้างมูลค่า
 - (๑.๒) แนวทางการพัฒนา การท่องเที่ยวเชื่อมโยงท้องถิ่น
 - (๑.๓) แนวทางการพัฒนา การปรับบทบาทการบริการการเข้าถึงภาครัฐ
 - (๑.๔) แนวทางการพัฒนา ความเจริญทางเศรษฐกิจ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสังคม
 - (๒.๑) แนวทางการพัฒนา คุณภาพชีวิตสุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
 - (๒.๒) แนวทางการพัฒนา สังคม และครอบครัว
 - (๒.๓) แนวทางการพัฒนา ท้องถิ่นมีความมั่นคงในทุกมิติ
 - (๒.๔) แนวทางการพัฒนา พัฒนาและส่งเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
 - (๒.๕) แนวทางการพัฒนา การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตย
 - (๒.๖) แนวทางการพัฒนา การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม
 - (๓.๑) แนวทางการพัฒนา การรักษา และเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - (๓.๒) แนวทางการพัฒนา การปลูกฝังค่านิยม และวัฒนธรรมและเสริมสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา

๒.๔ แผนงานการพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
 - (๑.๑) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
 - (๑.๒) แผนงานการเกษตร
 - (๑.๓) แผนงานการพาณิชย์
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสังคม
 - (๒.๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป
 - (๒.๒) แผนงานรักษาความสงบภายใน
 - (๒.๓) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
 - (๒.๔) แผนงานสังคมสงเคราะห์
 - (๒.๕) แผนงานการศึกษา
 - (๒.๖) แผนงานสาธารณสุข
 - (๒.๗) แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ
 - (๒.๘) แผนงานงบกลาง

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

(๓.๑) แผนงานการเกษตร

(๓.๒) แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

(๓.๓) แผนงานเคหะและชุมชน

๒.๕ เป้าประสงค์

๑. มีเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และสาธารณูปโภค ที่ได้มาตรฐาน
๒. ประชาชนอยู่ดี กินดี มีความสุข อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงาม และมีจิตสำนึกรักสถาบันสำคัญของชาติ
๓. รักษาธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการป้องกันภัยที่ได้มาตรฐาน
๔. ยกระดับการบริหาร และบริการให้เป็นมาตรฐานสากล

๒.๖ ตัวชี้วัด

๑. ระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนภายในตำบลห้วยลึกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการสนับสนุนให้ประชาชนมีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตรได้อย่างเพียงพอ
๓. ชุมชนมีศักยภาพเข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้เพิ่มมากขึ้น
๔. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กรเพิ่มขึ้น
๕. ประชาชนมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีเพิ่มขึ้น
๖. ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในตำบลห้วยลึกได้รับการ อนุรักษ์ และฟื้นฟูเพิ่มขึ้น
๗. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานภายในตำบลห้วยลึก

๒.๗ ค่าเป้าหมาย

๑. ชุมชนมีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีมาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความมั่นคงปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน
๓. ประชาชน มีอาชีพและรายได้ที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต
๔. อบต.มีการบริหารจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล
๕. มีศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น

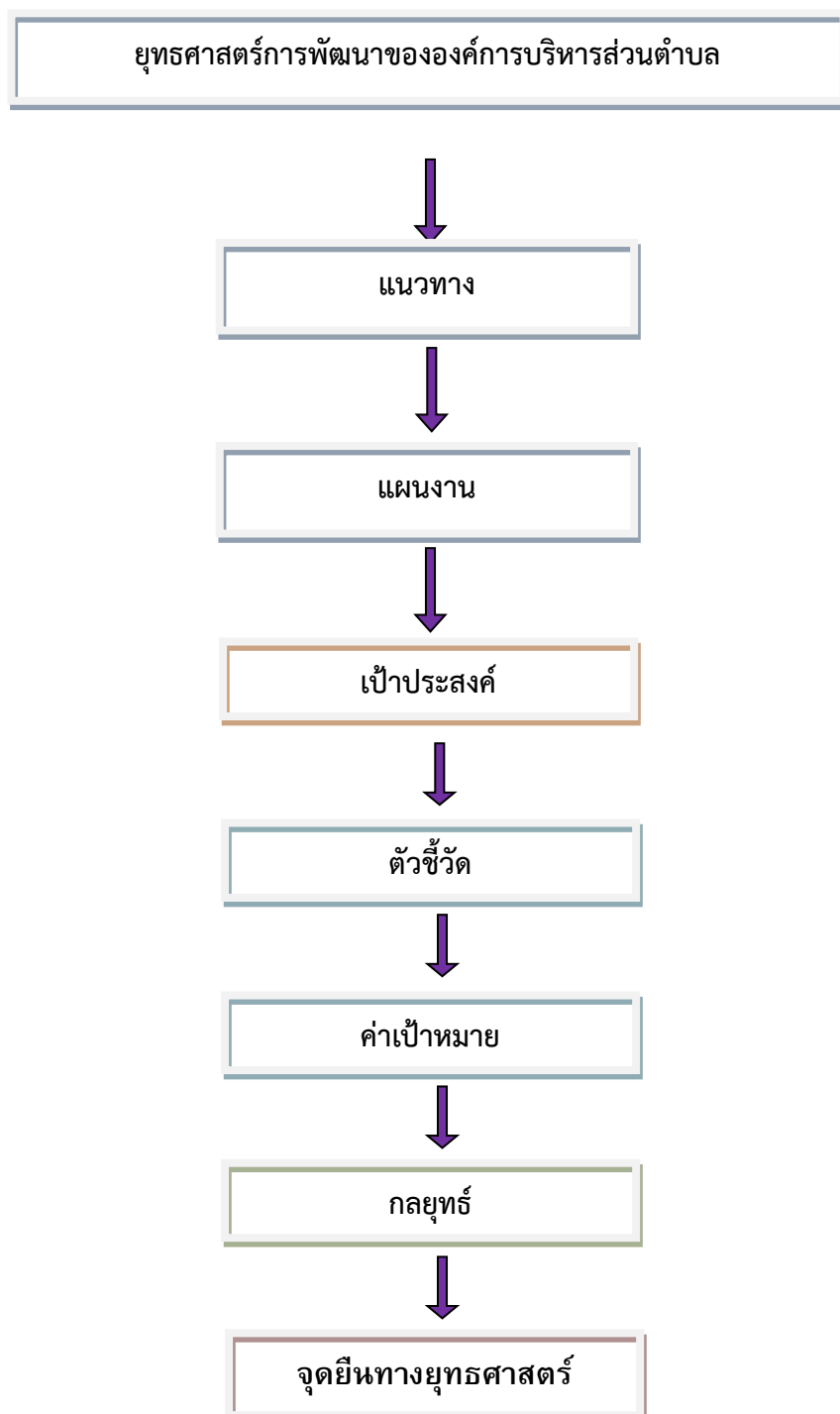
๒.๘ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันใหม่ในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากสถานการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชน

ให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ ด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ “เป็นชุมชนเข้มแข็ง อนุรักษ์วิถีชีวิตท้องถิ่น พัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และภูมิคุ้มกันทางสังคมที่ยั่งยืน”

๒.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

จุดแข็ง (Strengths : S)

ด้านสภาพพื้นที่

๑. พื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลห้วยลึกติดกับเขตป่าสงวน และเป็นป่าดิบชื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์เป็นอย่างมาก เป็นแหล่งอาหารป่า และมีระบบนิเวศที่สวยงาม สามารถสนับสนุนเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้
๒. มีถนนสายหลักซึ่งเป็นทางผ่านเชื่อมต่อกับหลายอำเภอโดยเฉพาะอำเภอแก่งกระจานที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เหมาะที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งจุดพักรถ เพื่อจำหน่ายสินค้าและผลผลิตทางการเกษตรต่าง ๆ
๓. เป็นแหล่งวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านบุคลากร

๑. มีผู้นำท้องถิ่น บุคลากรของส่วนราชการ หรือผู้นำองค์กรที่มีศักยภาพ
๒. มีปราชญ์ผู้ทรงความรู้หลายด้านโดยเฉพาะเรื่องภูมิปัญญา

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. งบประมาณมีไม่เพียงพอต่อการกิจการที่อบต.จะดำเนินการ
๒. เยาวชนรุ่นใหม่ยังให้ความสนใจในภูมิปัญญาของท้องถิ่นน้อย
๓. การรวมกลุ่มเพื่อแปรรูปผลผลิตยังไม่เข้มแข็ง หรือยังมีความสนใจของพี่น้องประชาชนน้อย
๔. มีการเลือกตั้งบ่อยส่งผลให้ความสามัคคีหรือการมีส่วนร่วมน้อยลง

โอกาส (Opportunities : O)

๑. เป็นเส้นทางเลียบเมืองของนักท่องเที่ยว
๒. มีลานร่อนบนเขาแด่น สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาในตำบลได้
๓. ผู้นำทุกภาคส่วนในตำบลมีความเข้มแข็ง
๔. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่ และถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ปัญหา อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threats : T)

๑. มีพื้นที่อยู่ในเขตป่าสงวนส่วนใหญ่ และยังขาดเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกิน
๒. ขี้อระเบียกกฎหมายระหว่างส่วนราชการด้วยกันยังไม่ชัดเจนและขาดการประสานงาน
๓. ประชาชนยังให้ความสนใจกับกิจกรรมขององค์กรน้อย
๔. ไม่มีระบบชลประทานผ่านตำบลห้วยลึก ทำให้ขาดแคลนน้ำในการทำเกษตร

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ การคมนาคม ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน ปัญหาถนน เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก เนื่องจากเส้นทางที่มีอยู่บางส่วนยังไม่ได้มาตรฐาน เป็นหลุมเป็นบ่อ ความต้องการของประชาชน คือ ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้สะดวก ปลอดภัย ให้ครอบคลุมทั่วถึงทั้งตำบล

๑.๒ ปัญหาไฟฟ้าส่องสว่างทางสาธารณะไม่ทั่วถึง ความต้องการของประชาชน คือ เพิ่มไฟฟ้าส่องสว่างทางสาธารณะให้ครอบคลุมทั่วถึง

๑.๓ ทรัพยากรธรรมชาติยังขาดดูแลเอาใจใส่ ความต้องการของประชาชน คือ อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งน้ำให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างพอเพียง

๑.๔ น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคไม่เพียงพอ ความต้องการของประชาชน คือ จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคให้มีคุณภาพ และเพียงพอ ในช่วงฤดูแล้ง

๑. การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษา และพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒.๑ จัดสวัสดิการสงเคราะห์ให้แก่ประชาชนผู้ด้อยโอกาส ให้ครบถ้วน

๒.๒ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กยังขาดการสนับสนุนในบางกิจกรรม ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมกิจกรรมการศึกษาของสถานศึกษาในการพัฒนาเด็กนักเรียนให้เป็นคนดีและคนเก่ง และสำนึกในวิถีท้องถิ่น ตามที่อยู่ในขอบเขตอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๓ ดำเนินงานตามนโยบายถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาให้ครบถ้วน เช่น โครงการอาหารเสริม (นม) อาหารกลางวัน และปฏิบัติงานร่วมกับสถานศึกษาในด้านกิจกรรมกีฬา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการแก้ไขปัญหาเสพติด

๒.๔ ยังขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนในบางกิจกรรม ความต้องการของประชาชน คือ สนับสนุนและส่งเสริมให้สตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส มีส่วนร่วมในการบริหารงานกับ อบต. และองค์กรชุมชนให้เข้มแข็ง

๓. การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย

๓.๑ การติดตั้งกล้อง CCTV ภายในชุมชนและหมู่บ้าน

๓.๒ ปัญหาการเกิดอุบัติเหตุตามบริเวณทางแยก ทางโค้ง ทางเชื่อม ทำให้ประชาชนได้รับความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการของประชาชน คือ จัดทำป้ายบอกการเตือนภัย ป้องกันอุบัติเหตุ และจัดทำป้ายบอกเขต ป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายจราจรและป้ายชอยต่าง ๆ

๓.๓ พื้นที่สาธารณะขาดการดูแลเอาใจใส่ ความต้องการของประชาชน คือ จัดระบบรักษาความสะอาดเรียบร้อยพื้นที่สาธารณะ ถนน ตรอกซอย และไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่เสี่ยงอันตรายให้เพียงพอ

๔. การพัฒนาด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและท่องเที่ยว

๔.๑ ประชาชนไม่มีอาชีพเสริม และรายได้ไม่พอกับรายจ่าย ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมพัฒนาอาชีพเพื่อเพิ่มพูนรายได้แก่ประชาชน

๔.๒ ประชาชนยังขาดสนับสนุนการทำการเกษตร ความต้องการของประชาชน คือ สนับสนุนการทำการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและยั่งยืน

๔.๓ ผลผลิตทางการเกษตรไม่มีตลาดรองรับที่เพียงพอ ความต้องการของประชาชน คือ สนับสนุนให้มีตลาดนัดเพื่อวางจำหน่ายสินค้าจากชุมชน

๕. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคต่างๆ เช่น โรคไข้เลือดออก โรคมือเท้าปากเปื่อย ความต้องการของประชาชน คือ ประสานงานกับโรงพยาบาลชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันโรค และบริการสาธารณสุขแก่ชุมชนอย่างทั่วถึง และสนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร

๕.๒ สิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และใช้พลังงานอย่างประหยัดและจำเป็น

๕.๓ เกิดสารเคมีตกค้างในอาหารและปัญหาปุ๋ยยาราคาแพง ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ สมุนไพรพื้นบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖. การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๑ วิถีชีวิตชุมชนกำลังจะสูญหายไปกับสังคมเมือง ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมวิถีชีวิตของประชาชน และบุคลากรให้มีคุณธรรมจริยธรรม ตามหลักพุทธศาสนา

๖.๒ ประเพณี วัฒนธรรมต่างๆ กำลังจะหมดไป ไม่มีผู้สืบทอด ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมให้ความรู้ ด้านประเพณี วัฒนธรรมต่างๆ และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้อยู่คู่กับชุมชนตลอดไป

๖.๓ ปลุกฝังให้เด็กและเยาวชน รู้จักวันสำคัญต่างๆ ทางศาสนา และรู้จักเข้าวัดทำบุญตามงานบุญและพระเพณีต่างๆ

๗. การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร และการมีส่วนร่วมของประชาชน

๗.๑ อบต. ยังขาดอาคารสถานที่ในการให้บริการประชาชนที่เหมาะสม ความต้องการของประชาชน คือ จัดให้มีการอาคารสถานที่ให้บริการอย่างเพียงพอ และการปรับปรุงกระบวนการทำงานของบุคลากร อบต. ให้ทันสมัย

๗.๒ พัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการเข้ารับการฝึกอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

๗.๓ การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ต่างๆ และการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ เพื่อการบริการให้กับประชาชน

๗.๔ ประชาชนบางกลุ่มยังมีความเข้าใจที่ไม่ตรงกันในเรื่องของการเมือง การปกครอง ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ความต้องการของประชาชน คือ สนับสนุนให้ประชาชนและบุคลากรของ อบต. ได้รับความรู้ มีวิถีประชาธิปไตย และยกย่องเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

๗.๕ ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารงาน ความต้องการของประชาชน คือ สนับสนุนกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมแก้ไข เช่น การประชุมประชาคมเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น แผนชุมชน เป็นต้น

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
๑	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	เศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	อบต.ห้วยลึก
		เศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักงานปลัด	
		เศรษฐกิจ	แผนงานการพาณิชย์	กองช่าง	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง/ สำนักงานปลัด/ กองการศึกษาฯ	
๒	การพัฒนาด้านสังคม	บริหารงานทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	
		บริหารงานทั่วไป	แผนงานรักษาความสงบภายใน	สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	กองช่าง/ สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษาฯ	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	สำนักงานปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	กองการศึกษาฯ	
		การดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง	สำนักงานปลัด	
๓	การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม	เศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	กองช่าง	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	กองการศึกษาฯ	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	สำนักงานปลัด	